

A 2003-ban a kubai állam függetlensége és területi épsége ellen irányuló bűncselekménye miatt elítélt zsoldosok ügye esete

Az amerikai hatalmi köröknek a Kuba-elleni hadüzenet nélküli háborúja – mely valós állampolitikává vált - az agresszió legkülönbözőbb formáit öleli fel.

Bérencek toborzása szigetországon belül politikájának kiszolgálására, irányításuk valamint logisztikai és pénzügyi támogatásuk a fő célja a Kuba elleni stratégia tervének és végrehajtásának.

Az utóbbi években George W. Bush kormányzata példátlanul kiélezte, szigorította a Kuba elleni blokádi- és más ellenséges intézkedéseket, a nyilvános és fedett beavatkozó jellegű akciókat, a magas szintű tisztségviselőktől elhangzott nyilatkozatokat, s különösen egyre inkább bevonja a havannai diplomatáit a kubai alkotmányos rend felforgatásának az ösztönzésébe, és exponenciálisan növeli az e célra hivatalosan biztosított kereteket.

Mind az Egyesült Nemzetek Szervezetének Alapokmánya, mind a mindkét emberi jogi nemzetközi egyezségokmány elismeri, hogy: “minden népnek joga van az önrendelkezésre, ennek értelmében a népek szabadon határozzák meg politikai az Egyesült Nemzetek Alapokmányának megfelelően rendszerüket és szabadon biztosítják gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődésüket”, és minden állam előmozdítja és tiszteletben tartja ezt a jogot. Ennek a jognak értelmében és gyakorlásával s hozta meg a kubai nép alkotmányát és törvényeit.

Senkinek nincs joga megkérdőjelezni az alkotmányos rendet, melyről szuverenitását gyakorolva egy-egy nép dönt. Ugyanúgy senkinek sem áll jogában elítélni a kubai nép cselekedeteit, a független nemzetkénti létének, az Egyesült Államok ellenségeskedéséből adódó, szüntelen és súlyos külső fenyegetettség körülményeinek a figyelembe vétele nélkül.

A kubai népet éppúgy, mint bármely más népet is ilyen körülmények között megilleti a jog, hogy védekezzen az amerikai kormány Kuba ellen több mint 4 évtizede folytatott politikai, diplomáciai, gazdasági, kereskedelmi, pénzügyi, rádiós és televíziós támadásaival szemben.

Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában kimondott jogokat és szabadságjogokat, amint azt a 29. cikkely rögzíti, semmi esetre sem lehet gyakorolni az Egyesült Nemzetek Alapokmányának olyan céljaival és elveivel ellentétesen, mint a bármely ország egyenlő szuverenitása, függetlensége és területi épsége.

Arra felkérni a kubai Kormányt, hogy illetékes és független bíróságok által, a parlamentje által elfogadott törvényeknek értelmében elítélt bérenceket bocsásson szabadon, vagy kiszabott büntetésüket csökkentse egyet jelent azzal, hogy avatkozzon be a bírósági rendszere működésébe, és utat nyisson a büntetlenség előtt. Ez nem csak a kubai alkotmányt és törvényeket sértené, hanem a nemzetközi jog alapelveit és normáit is.

A szuperhatalomnak a 2003-as döntését és tanácsait követően megsokszorozódtak a zsoldosoknak az Egyesült Államok Kuba-ellenes politikáját szolgáló akciói.

Diplomáciai csatornákon felhívták a havannai USA-képviselőt figyelmét arra, hogy cselekedeteivel sérti a kubai és a nemzetközi jogot, igyekezték meggyőzni, hogy hagyjon fel e provokáló és jogellenes eljárásokkal. Ellenkezőleg, az USA Érdekképviselői Hivatalának a vezetője folytatta ezt az eljárást, további és még súlyosabb felforgató akciókra biztatott.

Tekintettel e személyek által elkövetettek eskalációjára és abból adódó súlyosságára, hogy cselekedetükkel a kubai állam függetlensége, területi épsége és gazdasága ellen törtek, 2003. március 18-19-én több tucat zsoldost tartóztattak le, s még az év április 4. 5. és 6. napján bíróság elé állították őket.

Az ország különböző megyéjében összesen 29 bírósági eljárást folytattak le, mindegyikük ellen nyilvános ülésen emeltek vádat és ítéleztek. A bíróságok 6-tól 18 évig terjedő szabadságvesztés büntetéseket szabtak ki. Az elkövetett bűncselekmények súlyossága és a nemzetbiztonsági szempontjából jelentett veszélyessége ellenére sem született egyetlen egy halálos vagy életfogytig tartó szabadságvesztést tartalmazó ítélet sem, mint a Kuba-ellenes propaganda hamisan híresztelte.

Jelenleg ezen zsoldosok többsége a kiszabott fogházbüntetését tölti, míg tizenhat közülük szigorúan emberiességi megfontolásból felmentést kapott az elzárás alól.

Minden elítélt a kubai nép által választott, és köztársasága alkotmányba szentesített politikai, gazdasági és társadalmi rend megdöntésére irányuló cselekményeket követett el. Mindegyik felelőssége bizonyítást nyert a nemzet szuverenitásának a közvetlen sérelmére irányuló büntettként meghatározott cselekményben Mindegyikük egy külföldi hatalom finanszírozta, és mindnyájan annak utasítására cselekedtek.

Egyetlen egyetlen sem a vélemény- vagy a szólásszabadság gyakorlásáért vagy védelméért állították bíróság elé, vagy ítélték el. Az egyetlen közös nevező közöttük a szertelen pénzsóvárság és hazájuk, népük lebecsülése.

Mindnyájan a kubai népnek az emberi jogai, különösen szabad rendelkezéshez, a fejlődéshez és a békéhez fűződő jogai ellen cselekedtek azzal a súlyosbító körülménnyel, hogy e jogokat azoknak a pénzelésével és utasítására sértették meg, akik az Amerikai Egyesült Államokban mesterségesen olyan válságot akarnak előidézni, mely a szigetország katonai lerohanására ürügyül szolgálhat.

Melyek voltak azok a konkrét tények, melyek eldöntötték a 75 zsoldosra kiszabott büntetéseket?

- Az USA havannai Érdekképviselői Hivatala által a szigetországba látogató kongresszusi tagok és vállalkozókkal szervezett találkozók rendszeresen résztvettek azzal a megbízással, hogy akadályozzák azok erőfeszítéseit, akik az Egyesült Államokban a Kuba-ellenes népgyilkos blokádpolitika enyhítésén vagy megszüntetésén munkálkodnak.
- A kubai gazdaságról és társadalomról hamis statisztikákat és híreszteléseket gyártottak, vagy az információkat kiforgatták, hogy Kuba jelenlegi külföldi befektetői menekülve hagyják ott az országot, míg potenciális beruházókat elijesszék, így még inkább fokozzák azt a káros hatást, melyet az amerikai blokádnak a kubai nép emberi jogai élvezetének a lehetőségére. E zsoldosok addig mentek el, hogy külföldi befektetőket azzal fenyegettek, hogy a jelenlegi alkotmányos rend megdöntését követően a beruházásaikat nem tartják majd tiszteletben.
- Felfordulást, rendbontást és a lakosság elégedetlenségét kiváltó akciókat mozdítottak elő, szerveztek és valósítottak meg azzal a szándékkal, hogy az országban felkelési helyzetet idézzenek elő, mely felborítja az ország- jogi és intézményes rendszerét, vagy legalább is az ország kormányozhatatlanságának a benyomását kelti, hogy a külső beavatkozásra ürügyül szolgálhasson.
- A Kuba-ellenes bűnös szolgálatukért fizetségként pénzt fogadtak el az Amerikai Egyesült Államok kormányától és a miami terrorista, Kuba-ellenes maffiától.
- Rendszeresen információt szolgáltatottak, konspiratívvalalkozókat tartottak az Egyesült Államok különleges szolgálatainak a tisztjeivel és ügynökeivel valamint a Kuba-ellenes, miami maffia hírhedt futáraival. Pontos utasításokat teljesítettek, amikor operatív és stratégiai értékű információkat gyűjtöttek és adták át az ország gazdaságáról és nemzetbiztonságáról az Egyesült Államok havannai Érdekképviselői Hivatalának.
- Az ország imázsának tönkretételére hamis állításokat koholtak. Ezeket az amerikai szolgálatoknak pénzért eljuttatott hazugságokat bőségesen felhasználta az amerikai kormány ügynökségei által szervezett támadó médiahadjáratokban. Ezek károsították az ország számára olyan létfontosságú területek fejlődését, mint az idegenforgalmi ipar.
- Kuba szerepét a nemzetközi együttműködésben kiforgatva állították be olyan területeken, mint a terrorizmus, a drogprobléma, az embercsempészet és –kereskedelem elleni küzdelem, vagy az emberi jogok érvényesülésének előmozdítása és védelme; valamint az amerikai különleges szolgálatok által gyártott hamis üzeneteket ismételték a célból, hogy a szigetország állandóan szerepeljen a washingtoni

hatóságoknak a rossz magaviseletről kiállított egyoldalú bizonyítványként megjelentetett mindenegybes listáján

- Kubaiak millióinak és választott képviselőinek méltóságát sértő hamis híreket és híresztelések keltettek
- Kubai férfiak és nők millióinak a testi épségét és magához az élethez fűződő jogát, valamint a nemzeti függetlenséget veszélyeztető cselekedeteket követtek el.

Az elítélt zsoldosok közül többen szabad bejárást biztosító belépővel rendelkeztek az Amerikai Egyesült Államok havannai Érdekképviselői Hivatalának létesítményeibe, amivel a nagykövetségek és a világon bármely intézmény csak a saját diplomatáit és alkalmazottait szokta ellátni.

A bírósági eljárás során bemutattak bizonyított elismervényeket és bérlistákat az Egyesült Államok kormányának a zsoldosainak eszközölt készpénzkifizetéseiről és természetbeni adományairól.

Például Oscar Espinosa Chepe a lefoglalt elismervények és számlák szerint 2002 januárjától 2003 januárjáig az Egyesült Államok kormányától és ügynökeitől legkevesebb 7154 dollárt kapott. Otthonában 13 660 dollárt foglaltak le, s e jövedelmek jogszerű eredetét nem tudta bizonyítani.

Héctor Palacios zsoldosnál lakásán 5000 dollárt foglaltak le, mellyel az Egyesült Államok kormányának szolgálatában végzett Kuba-ellenes tevékenységét fizették meg.

Marta Beatrix Roque, aki 2004 júliusában különleges felmentésben részesült az elzárás alól, 2005 júniusáig az Egyesült Államokból 70 141 dollárt kapott.

Minden zsoldost a Büntető Törvénykönyv (1987-es 62. Törvény) 91. cikke és az Egyesült Államoknak Kuba elleni politikájával, legfőképp a Helms-Burton-féle törvénnyel szemben, az 1999-ban Kuba nemzeti függetlensége és gazdasága védelmére hozott 88. Törvény értelmében ítélték el.

Kuba nem az egyetlen állam, mely bűncselekménynek minősíti a Helms-Burton-féle törvény területen kívüli alkalmazását. Az Európai Unió például szabályzatot hozott, míg más országok csoportja, mint Kanada, Mexikó és Argentína olyan törvényeket hoztak, melyek bűncselekményként büntetik, ha valaki a Helms-Burton-féle törvénnyel együttműködik, vagy aláveti magát annak.

A zsoldosokat a következő bűncselekményekért ítélték el:

- „Az állam függetlensége és területi épsége ellen irányuló cselekedetek, melyeket a kubai Büntető Törvénykönyv határoz meg, s kimondja: „91. cikk. Aki egy külföldi állam érdekében a kubai állam függetlenségének vagy a területi épségének a károsítására követ el cselekedetet 10-től 20 évig terjedő szabadságvesztéssel vagy halállal büntethető”.

Eljárásuk és az elkövetett súlyos tetteik miatt az elítélt zsoldosok a kiszabottaknál még szigorúbb ítéleteket érdemelték volna, ahogy világszerte számos törvényrendszerben szerepel. A büntetőeljárásokat az 1977-es 5. sz. Büntetőeljárás Törvény értelmében gyorsított jelleggel folytatták le. A gyorsított jelleg, ami egyetlen egy esetben sem jár a megfelelő eljárás garanciáinak a korlátozásával, a törvényességnek teljes egészben eleget téve alkalmazták, figyelembe véve az elkövetett büntettek súlyosságát. Ilyen eljárás a világ több mint száz országnak, köztük az Egyesült Államoknak a törvényeiben is létezik. Kubában az eljárási törvényként 1973-ig hatályos, 1888-as Büntetőbíráskodási Törvényből ered. Akkor újabb szabályozás született, amely az előbbiből sok mindent átvett.

A zsoldosokat nem a kormány ítélte el, a kellő eljárási garanciák teljes betartásával, illetékes és független bíróságok bíráskodtak felettük, és hozták meg az ítéletet.

Mindnyájuk gyakorolták a jogukat, hogy jogi képviselőjük, védőügyvédjük legyen akit, a kubai törvények szerint a vádlott nevezhet meg, vagy ennek hiányában, a bíróság kirendelt ügyvédet biztosít. Maguk a vádlottak bízták meg az esetek több mint 80 százalékában az ügyvédjüket. Minden védőügyvéd előzetesen hozzájutott a vádirathoz.

A lefoglalások, és elkobzások mindig bírói végzéssel történtek, miután a javak jogellenes eredetük bizonyítást nyert.

A legkisebb bizonyíték sem létezik arra, hogy megfélemlítéssel, nyomásgyakorlással, fenyegetéssel vagy zsarolással éltek volna a vádlottakkal szemben, hogy nyilatkozattételre vagy vallomásra bírják őket.

A vádemelés előtt már kinevezett, ezeken a bíróságokon lévő és dolgozó bírák bíráskodtak felettük. Nem volt egyetlen egy sürgősséggel kijelölt bíró, sem egyetlen az ügynek a tárgyalására létrehozott bíróság sem.

Az elítélt zsoldosok mindegyikének volt bírósági tárgyalása, ahol az illetékes bíróság és bírók meghallgathatták, gyakorolhatta jogát, hogy ügyvéd védje, s tanukat és szakértőket állítson, akiket a védőügyvédek kikérdezhettek.

A tárgyalások azon kívül nyilvánosak voltak. Minden egyes tárgyalások átlagosan 100 fő vett részt, így összességében közel 3000 személy, a tanúkon, szakértőkön és más érdeklődő kubai polgárokon kívül alapvetően családtagok.

Minden vádlott és védője gyakorolta a jogát, hogy túl a rendőrségi nyomozati és ügyészségi bizonyítékokon, tanúkon, a szükségesnek vélt és mellette szóló bizonyítékokat és tanukat benyújtsa és állítsa.

Az ügyészség által behívottakon kívül a védőügyvédek 28 más tanút állítottak, akik közül huszonkettőt, a nagy többséget, a bíróság tanúként elfogadta. Minden védőügyvéd a vádirathoz előzetesen hozzájutott.

Nem szakszervezeti emberek, se nem újságírók s még kevésbé független könyvtárosok, mint a Kubai Forradalom ellenségei unalomig ismételtetik. Egyikük sem újságíró, s még kevésbé független. Egyikük sem a valós történésekről számolt be, hanem Washington parancsára és pénzével koholmányokat gyártott, vagy egyszerűen csaló módon, szándékosan kiforgatta a tényeket. Többek a 'független újságírók' közül aligha lennének képesek helyesírási vagy nyelvtani hiba nélkül egyetlen sornál többet leírni. Nem függetlenek, mert egy, a cenzor, a szerkesztő és az egyedüli tulajdonos feladatait mind a „munkáikat” közlő médiában, mind a saját gondolkodásukban monopol jelleggel egyszerre ellátó, külföldi kormány fizetéséért dolgoztak, utasításait teljesítették.

Közülük egy sem volt szakszervezeti vezető, s nem is lehetne, mert az elítéltek saját elhatározásukból már több éve nem rendelkeztek semmifajta munkaviszonnyal.

Elégséges áttekinteni az amerikai hivatalos szervezet, a „Nemzeti Alap a Demokráciáért” (angol nyelvű rövidítése: NED) publikált statisztikáit, hogy meggyőződjünk a washingtoni hivatalos szervek kubai zsoldosai iránti finanszírozási elkötelezettségéről. A NED Kuba ellenes programja a 2005-ben összesen 2 millió 365 ezer dollárra rúgó alapokból 17 számlatételt tartalmazott az Egyesült Államok Kuba-ellenes politikájának a fizetett ügynökei bérének részbeni fedezésére.

Kubában a vélemény- és szólásszabadság legteljesebben megvalósul. Nincsenek írástudatlanok. Minden állampolgár számára biztosítják, hogy hozzáférhessen a legszélesebb körű tájékoztatáshoz, hogy mindenki önmaga tudjon az igazság felől dönteni. Törvény tiltja az információk és a távközlésnek, a más országokban a hatalmi elit eszméit és nézeteit sulykoló magán-, nemzeti vagy transznacionális monopóliumát.

Az országban megfeszítetten munkálkodnak a nép oktatásának, az általános és komplex műveltsége fejlesztésének olyan programján, mely lehetővé teszi, hogy az információ és a szórakoztatóipar amerikai transznacionális vállalatainak a tevékenységére támaszkodó, ideológiai és kulturális imperializmus behatolásával sikeresen birkózzon meg.

Kubában mindenki hozzájut a tájékoztatási és kommunikációs eszközökhöz, s ezeket a társadalmi igazságosságnak, a szabadságnak, egyenlőségnek és az emberi együttérzésnek a szellemében a társadalmi, gyermek- és ifjúságoktatási-nevelési, nagy szükségleteknek a kielégítésére használják fel.

A zsoldosok orvosi ellátása fogvatatásuk alatt. Az igazság ebben a Kuba elleni médiahadjáratban felhasznált ügyben

A szabadságvesztésre ítélt zsoldosok emberi méltóságát, testi és fizikai épességét szigorúan tiszteletben tartották. A büntető intézményben megkapták mindazt az ellátást és kedvezményeket, melyeket minden szabadságvesztését töltő, kubai elítélt élvez.

Teljes egészében hamisak az olyan állítások, hogy bármelyiknek is megsértették volna emberi jogait.

Semelyikük nem kapott testi fenyegetést, nem részesült kegyetlen, embertelen, megalázó bánásmódban, senkit nem zaklattak, üldöztek. Senkinek nem csökkentették az élelmezését vagy az ivóvíz-fogyasztását, se nem korlátozták a minden kubai letartóztatottnak és fogvatartottnak ingyen járó, kiemelkedő színvonalú orvosi ellátását, s tőle egyet sem fosztottak meg.

A bírósági elítélésük okául szolgáló elkövetett bűncselekmények sem a rájuk igazságosan kirótt büntetés alapján a zsoldosok és a többi fogvatartott között a bánásmódban semmifajta megkülönböztetést nem létezik. A mindenkori szükség szerinti megfelelő törődésben, orvosi ellátásban részesültek és mindazokkal a jogokkal és kedvezményekkel rendelkeznek, melyeket a törvény és a büntetés-végrehajtási rendszer szabályzata kimond.

Tiszteletben tartják jogukat, hogy családtagjaik látogatását fogadhassák, használhassák a házastársi pavilont, telefonálhassanak (havi 100 perc), s egyaránt biztosítják jogukat a levelezéshez. Mindnyájuknak joga van a mindennapos testedzéshez szabad levegőn.

Mindnyájuknak tiszteletben tartják a vallásos lelki támogatáshoz fűződő jogát, mellyel többen is éltek, akik igényelték.

Minden zsoldosnak ugyancsak tiszteletben tartják a házastársi látogatásokra rendszeresített pavilonok használatára vonatkozó jogát. Egyaránt lehetővé teszik, hogy élhessenek a tömegtájékoztatási eszközökkel, különösen a televízióval, melyet az adásidő végéig nézhetnek.

Magasan képzett orvosok és ápolók foglalkoztak a zsoldosokkal, mindenegyes alkalommal, amikor panaszuk volt, vagy betegségre utaló tüneteket jeleztek, vagy akkor, amikor orvosi ellátásuknak szükségességét családtagjaik, fegyőrök, a fogház más dolgozói és fogvatartottak tudatták.

Szükséges esetekben az országos ellátási rendszer börtönosztályain helyezték el őket, hol számukra is egyaránt biztosították a hozzáférést a hazai egészségügyben kifejlesztett összes legújabb technológiához és gyógyszerhez.

Mindenegyes fogvatartott zsoldosnak, ha az orvos diétát ír elő, biztosítják a diétás étkezést. Néhány elítélt betegségének többsége még az elzárásuk előtt alakult ki.

Minden megbetegedés esetében az orvosi személyzet a családtagokat rendszeresen tájékoztatja mind a beteg állapotáról, mind a kapott kezeléstről és gyógyszerekről. Az érdekeltek kérdéseit, aggodalmait minden esetben meghallgatják, s megválaszolják.

A kubai büntetés-végrehajtási rendszer és az egészségügyi ellátási alrendszere jellemzőiről, valamint a fogvatartottak kedvezményeiről, jogairól a Kubába lévő diplomáciai testület képviselői a különböző büntetés-végrehajtási intézményben 2004. október hónapban tett látogatásuk során meggyőződhetnek. A látogatások alatt széleskörű tájékoztatást kaptak, és a diplomaták közvetlen kapcsolatba kerülhettek férfi és női fogvatartottakkal

További információk és videók. <http://europa.cubaminrex.cu/index.htm>